

DECEMBER 1947

JAARGANG L, Afl. 12.

NADruk VERBODEN.

*Geïllustreerd Maandschrift.***Opgericht door E. HEIMANS, J. JASPERS Jr en JAC. P. THIJSSE.**

ONDER REDACTIE VAN
 Prof. Dr J. HEIMANS, AMSTERDAM.
 LEONARDOSTRAAT 10-ZUID
 BIJGESTAAN DOOR
 Prof. Dr N. TINBERGEN, LEIDEN
 en Dr J. WILCKE, WAGENINGEN.

UITGAVE VAN:
 W. VERSLUYS TE AMSTERDAM.

ADMINISTRATIE:
 2e OOSTERPARKSTRAAT 221-223,
 AMSTERDAM.

DE LEVENDE NATUUR VIJFTIG JAAR

Met deze aflevering wordt de vijftigste jaargang van D.L.N. afgesloten, een goede aanleiding om ons te bezinnen op wat ons tijdschrift in die halve eeuw gedaan heeft en tevens om plannen te beramen voor de toekomst.

Maart 1896 schreven de oprichters Heimans, Jaspers en Thijsse ter inleiding in het eerste nummer:

„De levende natuur wordt nog niet bemind en gezocht zooals zij dat verdient... Vraagt men hoe dat komt? ... Wel, vooreerst is de natuur te weinig bekend.”

Hiermee was de taak van D.L.N. gemotiveerd: het tijdschrift wilde de mensen in contact brengen met de natuur door in hen het verlangen te wekken om zelf planten en dieren in hun natuurlijke omgeving waar te nemen.

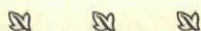
Onvermoeid en onverdroten hebben deze drie pioniers tot hun dood toe aan deze schone opgave gewerkt. Jaspers overleed in 1909, E. Heimans in 1914. Sedert dien zette J. Heimans het werk van zijn vader voort. Thijsse heeft bijna de volle vijftig jaar aan D.L.N. gewerkt. Het tijdschrift ademde zijn blijde en harmonische geest.

En daar staan nu de vijftig jaargangen. Voor de oppervlakkig oordelende buitenstaander is de grote waarde misschien niet dadelijk evident. De inhoud is heterogeen in hoge mate. Er staan charmant-naïeve, gewichtig-geleerde, onrijpe, onbetekenende stukjes in. Er staan veel „fouten” in. Er staan meesterstukjes in. Maar alle bijdragen zonder uitzondering getuigen van dat behagen in de natuur dat Heimans en Thijssse in zo talloos velen wakker geroepen hebben. Waarachtige cultuurarbeid heeft De Levende Natuur hiermee verricht.

Natuurlijk is D.L.N. in zijn vijftigjarige leven veranderd. Niemand die dat beter beseftte dan Thijssse zelf, die het blad het langst in die groei heeft kunnen leiden. De verandering was in de eerste plaats differentiatie. Het aanvankelijk min of meer diffuse behagen in het levende ontwikkelde zich bij de een in belangstelling in natuurbescherming, bij de ander in artistieke richting, bij weer andere in meer wetenschappelijke richting. Bij de toenemende belangstelling voor al deze dingen kreeg De Levende Natuur medewerking van andere tijdschriften: *Natura*, *De Wandelaar*, *In Weer en Wind*. In zeker opzicht zijn zij ook wel concurrenten geworden. Maar dat hoeft D.L.N. niet te schaden. Er is één deel van de oorspronkelijke taak van D.L.N. dat door deze andere bladen niet zo verzorgd wordt als door D.L.N. Thijssse omschreef dat deel als „veldbiologie”, en hij zag toekomst voor zijn blad als een „orgaan voor veldbiologie”. Thijssse verstond onder veldbiologie volstrekt niet alleen nuchtere wetenschap. Wat hij er onder verstaat komt tot uiting in zijn kostelijke artikeltjes „Van Groei en Bloei en Jaargetijde”. Zelf noemde hij een bereikbaarder proeve van wat hij met veldbiologie bedoelde: „laat die plantensociologen en je Hulshorster jongens maar doorgaan met gewoon te vertellen over wat ze zien en doen.”

Nu is de redactie verjongd. Met „de jonge Heimans” aan het hoofd willen wij proberen, D.L.N. in deze nieuwe geest verder te leiden. Laat ieder die met ons geniet van het waarnemen van planten en dieren in onze dierbare Nederlandse landschappen en ieder die zich de rust en de tijd gunt zich in dit dieren- en plantenleven te verdiepen, hierover zijn vele geestverwanten in ons tijdschrift verslag uitbrengen. Helpen wij elkaar verder, met enquêtes, met determineertabellen, met korte of lange mededelingen, met tekeningen en foto's, dan zal De Levende Natuur zijn waardevolle plaats als tijdschrift voor veldbiologie handhaven en velen terugbrengen naar Moeder Natuur.

N. TINBERGEN.

FLORA MARKEERT OORLOGSGEWELD

Het is vandaag juist twee jaar geleden, dat de oorlogsmachine de buurtschap Korteven, ten Noorden van het dorp Hoogerheide, in het Westen van Brabant gelegen, bereikte. Bijna drie weken lang zijn daar felle gevechten geleverd, eerst daarna was het de Canadezen mogelijk naar Bergen op Zoom door te stoten en Zuid-Beveland binnen te trekken.